

AdventInfo

A Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2022. november 26.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Hálásan a nehéz időkben!

Országos Női Konferencia Budapesten

Négy év szünet után, 2022. november 12-én újra megrendezésre került Budapesten, a terézvárosi gyülekezet kápolnájában a Női Szolgálatok Osztályának konferenciája.

Clair Sanches-Schutte a Transzeurópai Divízió Női Szolgálatok Osztályának volt vezetője lelkesen és mély hitbéli meggyőződéssel adta át Isten üzenetét.

A konferencia célja, a nők lelkének ápolása és a nők missziós küldetésének megerősítése volt.

Clair igehirdetésének alapja, a samáriai asszony és Jézus találkozásának története, ami arra bátorítja a nőket, hogy bármilyen múlttal is rendelkezzenek, Jézussal való találkozásuk és megtérésük után, a legjobb misszionáriusok lehetnek. Az igehirdetés végén a jelenlévő nők kifejezték, hogy kézzel odaszánni életüket Isten szolgálatára.

A bőséges és nagyon finom ebédet követő délutáni alkalmon Clair saját családjá-

nak tapasztalatát mondta el. Nyomatékkal biztatott, hogy SOHA NE ADJUK FEL a reményt szeretteink megtérésére! Istennek személyre szabott terve van mindenkire. Kik tartóan imádkozzunk! Bízunk benne!

Az egész napot színvonalas ének-, vers- és zenei szolgálatok tették örömtelivé és Istent dicsőítővé.

A konferencián résztvevő hölgyek 31 gyülekezetből érkeztek és összesen 151-en voltak. Mindenki kapott kis emlékeztető, ajándécsomagot a Női Szolgálatok Osztályától.

Az Adventista Nők a Nőkért Facebook-oldalon megtalálhatók a konferencia képei, valamint a YouTube-csatornán a Terézvárosi Adventista Gyülekezet oldalán újra megnézhetőek a konferencia előadásai.

Ennek az osztálynak nagy felelőssége és küldetése van. Nőként dolgozni Jézus jó hírével a környezetünkben élő nőkért, amíg

Clair Sanches-Schutte és fordítója, Zarkáné Teremy Krisztina

tart a kegyelmi idő. Hálásan, még akkor is, amikor a körülmények egyre nehezebbek!

Bodnár Zsóka
NSZO vezető

Adventista Akkreditációs Bizottság (AAA) látogatása az Adventista Teológiai Főiskolán

Az Adventista Teológia Főiskola által közzétett oktatói, nevelői és tudományos munka minőségét, idén – a Magyar Akkreditációs Bizottság (MAB) mellett – az Adventista Akkreditációs Bizottság (AAA) is ellenőrizte. Ez a főiskola számára komoly kihívást, a végzett hallgatóknak viszont számottevő lehetőséget jelent. Lehetőség arra, hogy a nálunk szerzett diplomát az adventista intézmények a világ minden országában elismerjék. Végzett hallgatóink külföldön továbbtanulhatnak, illetve egyházi szolgálatot vállalhatnak.

Az Adventista Akkreditációs Bizottság látogatása 2022. október 11–14. között zajlott. A bizottság tagjai voltak: Julian Mel-

gosa, John Baidam, Gallusz László, Kayle B. De Waal (a TED küldötte), Lorraine McDonald és Németh Péter (lásd a képen).

Az akkreditációs eljárás során a bizottsági tagok betekintést nyertek a főiskola működésének minden területébe. Megvizsgálták a jelentéseket, meghallgatták az intézmény vezetőit, az egyház képviselőit, a hallgatókat és a tanárokat. Ezt követően egyenként értékelték az intézmény tevékenységi köreinek (oktatás, spirituális nevelés, adminisztráció, gazdálkodás, könyvtár, kollégium stb.) minőségét. Mintegy utolsó mozzanataként a látogatóbizottság ajánlásokat fogalmazott meg az Adventista

Teológiai Főiskola részére, ezzel is segítve a munkánkat abban, hogy még hatékonyabban teljesítsük misszióinkat.

Szeretnénk itt is megköszönni az egyház és az intézmény munkatársainak odaadó szolgálatát, amivel lehetővé tették, hogy az Adventista Teológiai Főiskola megfeleljen az akkreditáció követelményeinek.

Dr. Michélsz Richárd
főtitkár

Dupla presbiterisztentelés a Zuglói-Péceli körzetben

Egy péceli külső helyszínen gyűlt össze a Zuglói és Péceli Gyülekezet közösen 2022. október 22-én. Többször voltak már egymás vendégei, de most szolgáltak közösen először. Az apropót egy neves alkalom szolgáltatta. A körzet segédlelkésze, Henter Zsombor és Pécel eddigi gyülekezet-vezetője, Madaras-Ősz István presbiteri szentelésén vehettek részt.

A körzet lelkésze dr. Ősz-Farkas Ernő hirdette az Igét, és számos szolgálat és ének színesítette az alkalmat. A szolgáló vezetés egy különleges aspektusát hallhattuk a gumilabda és üveggolyó példáján ke-

resztül. Zebedeus fiainak történetéből kerültek elő a szolgáló vezetés alapelvei: a szolgáló vezető keresztfából építi a trónját; ami igazán számít a vezetésben, az nem a teljesítmény, hanem a jellem; előbb szeresd, azután vezesd...

A felszentelési ceremónián Magyar Balázs és Nagy Gábor presbiteriek, valamint Henter Barna lelkipásztor, Zsombor édesapja vettek részt. A köszöntők után az

új vezetők szóltak a közösséghez. Megtudhattuk, hogy mit jelent lyukas vödörrel is értéket közvetíteni, illetve az elődök örökségét továbbvinni.

Nagy Gábor

Presbiterisztentelés az Újbudai Gyülekezetben

Az idei gyülekezeti választások lezajlása után megtörtént a szolgálattévők beiktatása, majd néhány héttel később, november 5-én ismét ünnepélyes istentiszteleten vehettek részt a tagok.

Bihari Csaba, gyülekezetünk lelkipásztorja több, mint egy éve néhány fiatal testvérrel kialakított egy kis csoportot, melynek céljaként a közös bibliatanulmányozás mellett a gyülekezet-vezetői és presbiteri feladatokra való felkészülést tűzte ki. A sorozatos alkalmak nagyon jó lehetőséget biztosítottak egymás megismerésére a „falakon túl” is, és összekovácsolták a résztvevőket.

Ezen szolgálatkész és lelkes testvéreket a gyülekezet tagjai is támogatták, így szombaton sor került Mena János, Ócsai Boldizsár és Papp Arthur felszentelésére, szolgálatuk megkezdésére. A költemények és a gyülekezet kórusszolgálata felemelő légkört teremtett melyben Ócsai Tamás unióelnök tolmácsolta az Úr üzenetét, az apostoli kor egyházáról, annak kihívásokkal teljes körülményeiről. Ugyanakkor rávilágított arra, hogy a Szentlélek munkája megmutatkozott a szolgálatkész személyek elhívásában, akik se-

gítették Krisztus gyülekezetét abban, hogy az evangélium üzenete terjedhessen.

Milyen bátorító üzenet, hogy az apostolok példájából erőt meríthet mindenki, aki örömmel vállalja a szolgálatot, Krisztus művének építését!

Z. Á.

Főiskolánk oktatója Lettországból tanított

Szilvási András rektorhelyettes testvér meghívást kapott, hogy a Belgrádi Teológiai Szeminárium (Teoloski Fakultet Beograd) vendégoktatójaként részt vegyen a

Balti Unió (Észtország, Lettország, Litvánia) jövődi lelkészeinek képzésében. A hároméves főiskolai (BA) képzés 2022 szeptemberében indult.

Szilvási testvér a második modul tartotta november 11–18. között Pastoral Ministry in Context (A lelkipásztori szolgálat mai összefüggésben) tantárgyból. November 12-én szombaton a rigai központi gyülekezetben hirdetett Igét az ősi imahét záróalkalmán.

A Balti Unió három egyházterületből áll és mintegy 5600 gyülekezeti tagot számlál. A lelkési kar idősödése miatt sürgős szükségük van az utánpótlásra, amit egy kihelyezett főiskolai programmal igyekeznek megoldani. A hallgatók közül többen már bibliamunkásként el is kezdték szolgálatukat.

Az Adventista Teológiai Főiskola számára nagy elismerés, hogy Szilvási András testvér meghívást kaphatott az angol nyelvű oktatási programban való részvételre.

(ATF)

Örömnep mennyen és földön...

A Nyírség több gyülekezetéből a szokásosnál is ragyogóbb őszi szombatra ebredhettünk 2022. október 22-én, hiszen egyházunk, „a mennyei család” három új taggal gyarapodhatott. Három csodálatos lélek, a 89 és fél éves Pongrácz Lászlóné Erzsike néni, Bartos Emeric Kisvárdáról, valamint Kertész János Nyíregyházáról döntött úgy, hogy hátat fordít korábbi büns életének, s Jézussal karöltve kívánja folytatni útját a mennyei hon felé.

Felemelő érzés volt megtapasztalni a Szentlélek fáradhatatlan munkáját ezeknek az embereknek az életében is. Valamennyiükben hosszú, viszontagságos évek után született meg az a szilárd elhatározás, miszerint a továbbiakban már nem szeretnék Jézus nélkül élni.

A helyi gyülekezet vers- és énekszolgálati, valamint a Szabolcsi Adventista Vegyes Kar által megszólaltatott dallamok szívet megszólító módon dicsőítették Is-

tent, s tették még gazdagabbá ezt a csodálatos alkalmat. Az ünnepi igehirdetést Bálint György, a bemerítést és az igei úturalót Kerékgyártó János lelkészek végezték.

Kívánjuk újjászületett testvéreinknek, hogy váljanak egyházunk hasznos tagjaivá, az evangélium hűséges szolgálóivá, őrizzék, s vigyék tovább a lángot; s álljanak készen Jézus Krisztus második, dicsőséges eljövételére!

Liborné Szabó Adrienn

Cserkész lelkeségi munkacsoportok találkozója

Nagy örömmel számolok be a hétfégeről, amit a Magyar Cserkészszövetség országos lelkeségi munkacsoportja, a Mustármag meghívására töltöttünk együtt a határon innen és túl működő lelki nevelési munkacsoportok tagjaival.

A péntek esti érkezés után ismerkedés és áhítat volt a program.

Vacsora után katolikus testvéreink misén vettek részt, ez idő alatt mi, protestánsok egy református lelkész cserkésztestvérünk vezetésével nyitottuk meg az Igét. Ezt kerakasztal beszélgetés követte a hitéleti nevelés cserkészletben betöltött szerepéről, jelentőségéről. A napot vidám tábortúzzal zártuk.

A szombat gerincét a teremtettségünkől fakadó emberi méltóság témája adta. Ezt jártuk körül meghívott előadók segítségével elméleti képzésen és sok kreatív gyakorlaton keresztül. Délután lehetőséget kaptunk a lelkeségi különpróbaik* bemutatására (lásd a QR-kódot).

Vasárnap reggel a kiégés megelőzése volt a témánk. A délelőtti a jó gyakorlatok megosztása, erősségeink meghatározása és a stratégiai tervezés jegyében telt.

Nagy öröm és hála van bennünk, amiért ismét megtapasztalhattuk azt a befogadó, egymást nagyra értékelő, támogató

közeget, amit a Magyar Cserkészszövetség és a határon túli magyar cserkészszervezetekkel közös szervezet, a Fórum jelent számunkra. Hálát adunk Istennek azért is, hogy nem csak kapunk ettől a közösségtől, hanem mi is tudunk értéket nyújtani benne a többiek számára. Külön öröm, hogy ebben magunk mögött tudhatjuk egyházunk magas szintű támogatását is: a lelkeségi különpróbaik létrehozásához a Transzeurópai Divíziótól kapott támogatásnak pl. kifejezetten feltétele volt, hogy a kidolgozott módszertani anyagainkat megosszuk más felekezeti cserkésztestvéreinkkel.

Köszönjük a Mustármagnak a hétféve megszervezését és színvonalas lebonyolítását. Kérjük Isten gazdag áldását további munkájukra!

*Hegyi Marci
a Tábortűz Adventista
Cserkészközösség elnöke
www.tabortuz.hu*

* A különpróba a cserkész próbarendszer szabadon választható elemei, amelyek jutalmazták, ha egy fiatal elmélyed egy adott érdeklődési körben. Az adventista cserkész már több tucat témát dolgoztak fel a lelkeségi területén e célból az adventista identitás, a bibliáismeret és a lelkeség és misszió témakörökben. Ezzel a kezdeményezéssel a kezdőnek számítókkal a vallásos értékrendű, vegyes felekezeti háttérű Magyar Cserkészszövetségben belül.

Az idei cserkész tábor 2022. augusztus 15–22. között került megrendezésre Bujákon. Hálásak vagyunk Istennek, hogy közel 110-en gyűltünk össze, fiatalok és régebb óta fiatalok, így mindannyiunknak sok élményben lehetett része. A tábor keretmeséje Jézus élete volt.

Az idei tábor különleges volt, hiszen Adventista Nagytábort tartottunk (ANT), ami azt jelenti, hogy valamennyi adventista cserkészcsapat jelen volt. Ez mindenkinek különleges volt, már csak azért is, mert a koronavírus-járvány kitörése óta először tudtunk ilyen nagy számban cserkészek összegyűlni.

A tábor statisztikában mérhető eredménye: 12 újoncpróba és fogadalomtétel, 12 kósza próba (és kósza fogadalom), 8 db különpróba (3-3 „egerészölyv”, és 1-1 „három sastoll” próba).

Fontos azonban megjegyezni azt a közös eredményt is, hogy lázadásokkal ugyan, de kicsit visszaszorítottuk a római császár és csatlósa, Janus Maximus erejét és hatalmát, amit júdeaiak megadóztatásával és folyamatos félelemben tartásával akartak elérni.

A táborlakók júdeaiak voltak, akik zsinagógába jártak, amihez nyilván jöttek napi szabályok, mint például, hogy

minden órában fel kell sírni, vagy sántán szabadott csak járni. A júdeaiak napjai sok munkával és örömmel teltek, így a fárasztó napokat szombaton kipihenheték, és a munka porát is lemoshatták magukról a nagy esőben, ami érkezett.

Hálásak vagyunk minden szervezőnek és résztvevőnek, de elsősorban Istenünknek ezért a felejthetetlen együtt töltött táborért!

Csirkés Borcsa

„Pillangó, ha lehetnék...”

A teremtés szombatja Debrecenben

Szombat volt, amit már izgatottan vártunk. A világegyház ajánlása szerint a teremtésre emlékeztünk a debreceni „A” gyülekezetben. Már ez is különlegesnek számított, hiszen első alkalommal szerveztük meg, és ráadásul intergenerációs istentiszteletként, interaktív módon tette ezt Szöllősné Ani istentisztelet-szervező.

Engem igazán magával ragadott ez a páratlan délelőtti alkalom, de remélem, a gyerekek is valóban maradandó nyomot hagytak emlékekkel távozhattak az imaházunkból.

Nagyon tetszett, hogy különbözőképpen jártuk körbe a teremtés témáját. Már a köszöntés után rögtön egy kis videóval a 104. zsoltárt hallgathattuk végig, majd

a közös éneklés során a „Nagy Istenem, ha nézem a világot” kezdetű ének versszakait énekelhettük felváltva (mindenki, nők, férfiak és mindenki). Már ez is nagy élmény volt!

Aztán az adománygyűjtésbe olyan gyerekek is bekapcsolódtak, akiknek ez volt az első ilyen alkalom az életükben. Ha pedig elbizonytalanodtak, hogy mit is kell csinálniuk, rögtön ott termett egy szülő, aki gyorsan kisegítette őket.

A gyerektörténet lett most az istentisztelet gerince, mikor az egész kis gyereksereg kiült a közösség elé, és bekapcsolódott a teremtéstörténet átbeszélésébe. De nemcsak ültek és hallgattak, hanem kivették a részüket belőle. Jó volt látni, milyen aktívan keresik Anival, hogy a kosárból melyik tárgy melyik teremtési naphoz köthető! És egy mutogatós ének után – amiben köszönetet mondtak a jó Istennek, mert a gyermekei lehetnek – még a szószék előtt maradtak, és Ani megbízása alapján az igehirdetés alatt csöndesen építkeztek legóból, amit mind megcsodálhattunk az istentisztelet végén.

Más volt ez a bizonyos október 22-e, és én ennek nagyon örültem. Feltöltődünk mind, és az én szívemet megmelengette a gondolat, hogy a gyerekek aktív jelenléte által lehet jövője a mi gyülekezetünknek. Tegyük meg érte mindent, hogy őket is bevonjuk a közösség életébe, kapjanak kis szolgálatokat, mint aznap is, és legyen számukra is érthető tanítás. Mert ők az egyház jövője.

Nálatok van gyerekzsivaj? Mit tesztek azért, hogy 5-10 év múltán is még ott legyenek ezek a kicsik a gyülekezetben? Ehhez kínál segítséget az intergenerációs istentisztelet nagyszerű koncepciója. Ha inspirálódni szeretnétek, gyülekezetünk YouTube-csatornáján (Adventista Egyház Debrecen) visszánézhető a felvétel!

Czinkota Judit Orsolya

A Kijevi Egyházterület elnökének szolgálata a Józsefvárosi Gyülekezetben

2022. november 5-én, szombaton, Roman Prodanjuk, a Kijevi Egyházterület elnöke volt vendégünk a Józsefvárosi Gyülekezetben, akit a Magyar Unió részéről Fenyvesi Péter Pál uniótitkár köszöntött.

Roman testvér „A legfontosabb törvény, amit tudni kell a bajban. Eszter könyve” című ígéhirdetésében a saját és a kijevi gyülekezetek tapasztalatairól és Isten gondviseléséről beszélt. A józsefvárosi imateremben jó volt látni azokat az ukrán adventista menekülteket is, akik már hosszabb ideje tartózkodnak Budapesten, akiket különösen bátorítottak az Igé szavai.

Emellett, az Irányvonal külön adása keretében, dr. Szilvási József egy interjúban az ukrainai háborús mindennapokról, a kihívásokról, az evangelizációban tapasztalt

örömeiről és a szükségletekről kérdezte Roman testvért, aki elmondta, hogy a nehéz idők ellenére egyházunk egyre népszerűbb az emberek között, egyes gyülekezetekben 800 látogató van minden héten. A megnövekedett kérések miatt hetente keresztségi istentiszteletet végeznek. Az evangelizációs munka folytatásához a jelen helyzetben leginkább generátorokra van szükség.

Az áldásos és tartalmas napot Apa László vezetésével egy budapesti városnézés és egy hangulatos vacsora zárta.

Az Irányvonal különkiadásának résztvevői (balról jobbra): Dr. Szilvási József, Bíró Róbert és Roman Prodanjuk

A tolmácsolás szolgálatát Bíró Róbert és Kővári Tóth Natália végezte.

Az ígéhirdetés és az interjú teljes terjedelmében megtekinthető a gyülekezet YouTube-csatornáján: <https://bit.ly/3UMRip3>

Bíró Róbert

Búcsúzunk...

Podina Istvánné

1943–2022

A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Izsófalváról származott, ötgyermekes bányász családból. A családot néha meglátogatta Tóth Pista bácsi, az adventista gyülekezet tagja, aki szintén bányász volt. Beszélt nekik a Bibliából, énekeket énekelt harmonikakísérettel, amit szívesen hallgattak. Elmentek a gyülekezetbe, ahol Bibliát kaptak. Este az anyuka olvasott bibliai történeteket. Eljártak az evangelizációra, és Rózsika az édesanyjával együtt megkeresztelkedett, 15 évesen.

A gyülekezet gyermekiskolájában Filek Marika (Horváth Károlyné) tanította a gyermekeket, szintén ő vezette be Rózsikát a harmóniumozás ismereteibe, így szombatonként szorgalmasan gyakorolta a tanulat. Később megtanult énekeket játszani és kísélni.

Orvosírnokként, majd gyógyszerügyi asszisztensként dolgozott. Megspórolt pénzéből vettek édesanyjával egy jó minőségű stuttgarti harmóniumot, otthoni használatra. Igényes volt, fejlesztette ismereteit. Vásárolt egy új formátumú zongorát, amin szabad idejében gyakorolt. Aktív tagja volt a gyülekezetnek. Szerette az Igét, személyes imáéletet élt. Később egy testvérnő azt mondta nekem, hogy ha problémája volt, hozzá ment elpanaszolni, mert Rózsika együttérzően meghallgatta, majd megbeszélte a problémát, tanácsolta és vigasztalta őt.

Bibliaközpontú életet élt, de nyitott volt a külvilágra, érdekelte az irodalom, történelem, polcán voltak ilyen tárgyú könyvek, megvette a hétkötetes Új magyar lexikont.

Miután 1981-ben házasságot kötöttünk, több olyan korábban gyakorolt tulajdonsága volt, ami segített a lelkeszi szolgálat támogatásában, a gyülekezeti életben. Biztos pont volt számomra. Most, halála után, több testvér úgy nyilatkozott, hogy jó emlékei vannak róla, mindenkihez egyformán kedves volt, volt jó szava mindenkihez. Nem volt sok beszédű, de annyit mondott, amennyit kellett.

Több gyülekezetben gyermekeket tanított, segítőt is bevonva. Voltak gyülekezetben kívüli gyermekcsoportok, akiknek bibliai történeteket mondott el, képi illusztrációval, énekeket énekeltünk velük, a végén gyümölcsöt kaptak. Volt egy csoport gyerek, akiknek karácsonykor vacsorát készítettünk.

Utolsó lakóhelyünkön, Nagybánhegyesen sokféle rózsát ültetett a nagy udvaron, melyek szép bokrokká fejlődtek. Ez alkalmat adott, hogy a közeli asszonyokkal vi-

rágot cseréljenek, és a jó kapcsolat egyik eszközei legyenek.

Azok az énekek, amiket az elmúlt években szívesen énekelt, és különösen az elmúlt hónapokban szeretett, a Jézussal való szorosabb kapcsolatról szólnak. „Közelsz hozzám Uram” – a kórházi ágyon is énekelt. Utóbbi időben elmélyült Jézus szenvedéstörténetében, a *Jézus élete* című könyvben. Szerető szavaimon túl az ismert igék és énekek halála, a Főpap Jézus, aki esedezik értünk és meg tud indulni gyarlóságainkon, vigaszt és erőt, kapaszkodót adtak neki, miközben életfunkciói lassan leálltak. A fejevel jelezte, hogy érti, megnyugodott Jézus szeretetében, akiben hitt gyermekségétől fogva (1Jn 5:11–13).

A bizalom, a hit, a reménység igéit Ócsai Tamás testvér, egyházunk elnöke szölte Zsid 10:35–11:2 versei alapján a jelenlévők felé, akik érdeklődéssel hallgatták a nagybánhegyesi ravatalozóban. A búcsúztató részt, a reménység szavaival Hegyes-Horváth Géza területi elnök testvér szölte a búcsúzó falubeliek és a környező gyülekezetek képviselői előtt. Feleségem kérése az volt, hogy hamvait helyezzük a szülői sírba Izsófalván, ahol a vigasztalás igéit Balog Tibor testvér, körzeti lelkész szölte, a búcsúztató részt és a feltámasztás igéit pedig Molnár Miklós testvér, az ottani körzet lelképásztora. Imát mondott Suhaj Renáta biblia munkás. Búcsúzott tőle gyászoló férje, testvérei és családtagjai, a helyi és környékbeli testvérek, rokonok.

Az Úr közel!

Podina István

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

Megnyílt előttem egy addig ismeretlen világ

„Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.”
(Reményik Sándor)

Kedves Olvasó! Egy olyan nő életét szeretném bemutatni, aki kedves és elfogadó személyiségevel hűségesen szolgálta Istent, férje oldalán. Oláhné Horváth Melinda neve a gyülekezetet látogatók számára ismerős lehet, szeretetet vált ki azokból az emberekből, akik munkájuk során kapcsolatban állhattak vele.

– Kedves Melinda, mesélj a gyermekkorodról, szüleidről és arról, hogy milyen családban nőttél fel?

– 1960-ban születtem Győrben. Azóta is itt élünk és szolgálunk Istennek. Szüleim egyszerű emberek voltak. Apám kis műhelyében férfiszabómesterként dolgozott, édesanyám, mint varrónő segítette munkáját. Szerényen éltünk, de nem szenvedtünk hiányt semmiben bátyámmal, aki négy évvel idősebb nálam. A hétköznapi, becsületes emberek életét éltük. Vallási kérdések nem igazán foglalkoztattak minket, bár mint amolyan átlag katolikusok, jártunk templomba.

– Hol végezted tanulmányaidat, milyen pályára készültél?

– Szorgalmas, jó gyerek voltam, igyekeztem mindig minden leckémet megtanulni. Kislány koromban sokszor szerettem otthon „boltost” játszani, talán ezért kerültem egy közgazdasági és pénzügyi szakközépiskolába. Itt már az első évben kiderült, hogy ez nem az én utam. De akkor vajon merre induljak el? Még érettségihez közeledve sem tudtam. Végül a Győri Tanítóképző

Főiskolára adtam be a jelentkezésemet. A felvételre már nem került sor, ugyanis leendő sógornóm hívott, hogy nézzem meg az óvodájukat, ahol dolgozik. Nagyon hűzództam, de végül elmentem. Egy napot töltöttem ott, és teljesen elvarázsolt az a világ. 1979 augusztus elsejével kezdtem el a munkát, és 43 év után, ez év szeptemberében tettem le. A Soproni Óvónőképző Intézetben munka mellett, levelező tagozaton szereztem diplomát. Tudom, hogy kevesen mondhatják el: az első munkahelyükről mehetek nyugdíjba. Nem fárasztott a munka, remek kolléganőim voltak, a gyermekek pedig bearanyozták a mindennapjaimat. Isten már akkor vezetett, mikor még nem is tudtam róla. Nagyon hálás vagyok ezért neki.

Amikor később, a kilencvenes évek elején kezdtünk szombatot ünnepelni, ezt a vezetőim és a munkatársaim könnyen elfogadták, mert látták, hogy ez nekem fontos. Sokszor év elején még ők figyelmeztettek, hogy tegyék félre szabadságot a szombati munkanapokra. Az étkezéssel kapcsolatban szintén megértőek voltak. Nyilván, ha a „háttérben” Isten nem munkálkodik, ez nem

Az Oláh házaspár, Melinda és László

így történik, de Ő nagyon jó volt hozzám.

– Milyen módon készítette fel Isten, hogy vele szorosabb kapcsolatba kerülhess?

– A versek, a szépirodalom végigkísérte életemet. A Teremtő adott tiszta, érthető beszédet, jó orgánomot és sok-sok lehetőséget és sikeres szerepléseket. 16 évesen egy megnyert prózamondó verseny után megkeresett egy ismert, győri amatőr színjátszó csoport vezetője, hogy csatlakozzam a társulathoz. Az én csendes, visszafogott életem hirtelen kiszínesedett. Sokfelé jártunk, még Monacóban is tapsoltak nekünk az Amatőr Színjátszók Világfesztiválján. Úgy vélem, ez az amatőr „előadóművészi” gyakorlat, a valamilyen közösséghez tartozás, (még ha ez nem is vallási közösség,) később természetesebbé tették a gyülekezeti életben való részvételemet.

– Hol ismerkedtél meg férjeddal? Mesélj a közös életetekről!

– Férjemmel, Oláh Lászlóval egy szavalóversenyen ismerkedtünk meg. Ő egy nyolcgyermekes családban nőtt fel, ahol a katolikus hitet nagyon aktívan élték meg. Később a győri bencés gimnáziumban érettségizett, majd édesapja nyomába lépve órásmester lett. Egyébként a versmondás szeretetét is tőle tanulta. A versmondás, az időnkénti közös fellépések, a szép, a nemes értékek közlésének vágya már a megtérésünk előtt is jellemezte életségünket. Mikor már házасok voltunk, évekig rendszeresen jártunk „hivatalosan”, a városházára esküvőkön verseket előadni, ezzel is ünnepélyesebbé téve az alkalmakat.

Melinda ifjúkorában

Fiatal házasként két fiúkkal

Egyébként 1980-ban tartottuk a páros esküvőnket a már említett sógornómmal és férjével. Idén nyáron volt a 42. házassági évfordulónk. Közös életünket is a nyugalom, harmónia és biztonság jellemezte. Két fiúnk született, akik most 37 és 39 évesek. Nagy örömről beszélhetünk a hozzájuk illő társat. Az ő életükben valóra vált Isten ígérete: „...szerzek néki segítő társat, hozzá illőt” (1Móz 2:18). A kisebbik 7 éve Stockholmban él feleségével és két éves kislányával, Brúnóval. Idősebb gyermekünk kislánya, a 3 hónapos Nóra itt lakik a közelünkben. Nagyon sok örömről beszélhetünk a fiaink családjában, érezzük és tapasztaljuk, hogy tisztelnek, szeretnek bennünket.

– Hogyan kerültek az adventista közösségbe?

– Laci találkozott az utcán könyvet árusító adventistákkal, akik kérésünkre, nagyon készségesen beszerezték nekünk Maria Treben gyógyfüves könyvét. Nagyon érdekelt minket a természetgyógyászat. Gyakran látogattunk ilyen témájú előadásokat. Ezt az is indokolta, hogy szüleimet korán elveszítettem. Édesanyám rákban, édesapám szívinfarktusból halt meg. A megelőzés miatt kerestük az egészséges életmód lehetőségeit, ezért előbb ismertük meg és gyakoroltuk a reformtáplálkozást, minthogy a Bibliát egyáltalán kezűnkbe vettük volna. 27 éve daráljuk itthon a tönkölybuzát és sütjük a teljes kiőrlésű kenyereket. Kezdetből fogva naponta friss ételt főzök, keresztségünk óta vegetáriánusok vagyunk. Fő közlekedési eszközem a kerékpár, de kedveljük a nagy sétákat is.

De szerepe volt ebben a versmondásunknak is. Laci egyik nővére zongoraművész volt, így az ő koncertjein rendszeresen adtunk elő. Közben más, győri zenészek koncertjein is szerepeltünk. Egy alkalommal a Győri Zenei Műhely egy nagyszabású koncertre készült, de még nem találtak előadót az Őszövetség ígéinek megszólaltatásához. A műhely zenészei között volt egy adventista házaspár. Ők kérdezték férjemet, hogy elvállalná-e. A belegegyezése után az illető felajánlott az értő tolmácsolás érdekében egy kis bibliai beszélgetést. Hosszú, tartalmas eszmecsere indult el kettőjük között, hiszen Lacinak akkor még alig volt ismerete a Szentírásról. Egyébként a fent említett műsorral a Filharmónia szervezésében bejárták Észak-Dunántúlt. Ezt követően Szabó Attila evangelizációs előadásain férjem mondta a verseket, irodalmi idézeteket éveken keresztül. Rövid idő elteltével én is ezeket hallgattam, és nem tudtam betelni velük. Megnyílt előttem egy addig ismeretlen világ.

1991-ben mentünk az első bőszevai Bibliatáborba. Emlékszem, az éjszakába nyúló beszélgetésekre, a hatalmas élményre, ahogy kezdtük megismerni Jézust, mint személyes Megváltónkat. Életünkben megélt tapasztalat

talat lett ez az íge: „És kerestek engem és megtaláltak, mert teljes szívetekből kerestek engem” (Jer 29:13). Ezt követően két év múlva együtt keresztesztünk meg Zugligetben. Férjem 1996-tól lelkeszként szolgált. Szombatonként többször el is kísértem, de hét közben is fontosnak tartottam, hogy nyugodt háttérrel biztosítsak számára.

– Milyen szolgálatot végeztek?

– A versmondás ma is a szolgálataim közül az egyik legkedvesebb, továbbá az egészséges életmód bemutatása is szívügyem maradt. Sok gyülekezeti esküvőn mondtuk el az Énekek Éneke rövidített változatát. Számtalan ételbemutatót tartottam óvodákban, evangelizációs előadásokon. Gyülekezetünkben éveken át tanítottam a gyerekeket, és nyaranta gyermektanítást vállaltam a bibliatáborokban. Jelenleg szombatikola-tanító, diakónuszvezető vagyok, és férjemmel a könyvek árusításával kapcsolatos feladatokat is igyekszünk ellátni.

– A nehézségek között mi adott újra és újra erőt?

– Szervezetem gyenge pontja a tüdőm. Öt-ször volt tüdőgyulladásom. 2015-ben különösen megpróbált engem és egész családomat. 32 napig nem ment le a lázam. Kiváló orvosaim is nehezen derítették ki ezt a ritka, gombás eredetű fertőzést. Fél évig tartottak táppénzen. Hát... nem jó betegnek lenni, de az Istennel megélt számtalan tapasztalatom felbecsülhetetlen. Nagyon közel kerültem hozzá, és igen hálás vagyok a teljes gyógyulásért. Sokszor imádkoztam ezekkel a szavakkal: „Gyógyíts meg engem Uram, hogy meggyógyuljak, szabadíts meg engem, hogy megszabaduljak, mert te vagy az én dicsőségem!” (Jer 17:14). Hálás voltam azoknak, akik ebben az időszakban imájukkal támogattak engem.

Ebben az időben történt az egyházhoz való csatlakozásunk: 2015. június 6-án. Az elmúlt 7 év során itt is sok kedves, istenfő testvért ismertem meg. Közös szervezzük a programokat, keressük a lehetőségeket. Azt gondolom, úgy segíthetünk környezetünkben, ha becsületesen vívom saját hitarcomat. A békét nem a gondok hiánya, hanem Isten jelenléte adja. Ebben az időben legfontosabb feladatunk az, hogy mutassuk be Krisztust az embereknek, és engedjük, hogy Ő gyógyító szeretetével magához vonzza

őket. Goethe szavait én is magaménak valom: „A tökéletesség az égiek mértéke, az emberé az arra való törekvés.”

– Milyen bátorítást mondanál azoknak, akik olvassák ezt az interjút?

– Ezzel az ígérellel szeretném megszólítani őket: „Adjanak hálát az Úrnak az ő kegyelméért, és az emberek fiait iránt való csodáldogaiért” (Zsolt 107:15).

Tonhaizer Anikó
NSZO munkacsapattag

Programajánló

Olvassuk együtt!

Elérkeztünk az Ellen White életét bemutató könyv utolsó fejezeteihez. Milyen misszionárius volt, mint nő? Hogyan nézett szembe a csüggedéssel és az ellenállással?

George R. Knight: **Ellen White mindennapjai** című könyv 14. és 15. fejezetét olvassuk és válasz kapunk a fenti kérdésekre. De ezeket a kérdéseket magunknak is feltehetjük.

„Mindannyiunknak meg kell tennünk minden tőlünk telhetőt azért, hogy megismertessük a lelkekkel az igazságot. Dolgoznunk kell szomszédainkért. Mindenhol van munka. Isten segítsen bennünket, hogy mindent megtegyünk, amit tudunk a hozzánk közelebb és távolabb élőkért” (122. levél, 1903).

Bodnár Zsóka
Női Szolgálatok Osztálya

ADRA hírlevél

Élet lehelete tréningek az ország különböző pontjain

A 2019-ben elindított Élet lehelete program keretében az ADRA Alapítvány az alapszintű újraélesztés fenntartható oktatásának előmozdítását célozza meg. Mivel az egészségügyi statisztikai adatok azt mutatják, hogy a halálesetek 53%-a szív- és érrendszeri eredetű és évente átlagosan 15-20 ezer ember hal meg emiatt, a megelőzés mellett fontosnak tartjuk, hogy a laikus társadalom készségi szintje magasabb legyen egy esetleges rosszullét során történő beavatkozáskor. A program fenntarthatósági eleme, hogy egy oktatási modellt adunk át a programra jelentkezőknek, ami lehetővé teszi, hogy helyi instruktorok képzésével évente több alkalommal elérhető legyen az újraélesztés protokolljának gyakorlása.

Eredetileg oktatási intézményeknek szántuk a programot, ám az érdeklődés szélesebb körűvé vált. Ezt mutatja, hogy október 24-én egy meghívásnak tettünk eleget Telkibányára. A helyi gyülekezeti tagok aktív közreműködése folytán a helyi önkormányzat szervezésében egy tréninget tartottunk a Polgármesteri Hivatal dolgozói és az érdeklődők részére. Szabó Zoltán polgármester maga is részt vett az alkalmon és hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a településen minél többen legyenek, akik segítségnyújtóként hatékonyan be tudjanak avatkozni szükség esetén.

Egy másik megkeresésnek eleget téve november 12-én az Óbudai Adventista Gyülekezet meghívására a délután folyamán tréninget szerveztünk a gyülekezet tagjainak. Az érdeklődés számottevő volt, a délutáni alkalmon a gyülekezet nagy része jelen volt a gyermekektől kezdve az idősebbekig. Rendkívüli aktivitást mutattak a protokoll gyakorlása során, minden korosztályból jócskán akadtak jelentkezők, akik kipróbálták az újra-

élesztés gyakorlati lépéseit. Nem véletlen volt a nagy érdeklődés, hiszen nem olyan régen az egyik alkalmon történt egy rosszullét. Nem volt szükség újraélesztésre, de a gyülekezet tagjaiban az élmény mély nyomot hagyott és motiváltta tette őket a részvételre.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Az ukrajnai háború menekültjeinek segítése

Mint ahogyan már korábban beszámoltunk arról, a fővárosban az ENSZ Migrációs Szervezetével (UN IOM) közösen a háború elől menekülőket segítő programot hajtunk végre júniustól. Az eredeti tervek szerint november végén zárult volna a program, ám a Migrációs Szervezet magyar irodája azt 3 hónappal meghosszabbította, így február végéig tart majd a menekültek segítése.

Jelenleg 2 helyszínen bérlünk szállást 120 és 130 közötti fő részére, akik számára alapszintű ellátás keretében havi egy alkalommal élelmiszer-somagot, tisztasági eszközöket, valamint vásárlási/étkezési utalványokat adunk. A programhoz olyan adományozók is csatlakoztak, mint az IKEA Lakberendezési Kft., ahonnan 800 ezer forint értékű utalványt kaptunk a szállások felszerelésének fejlesztésére. Jelenleg 3 sofőr egy logisztikai, egy pénzügyi munkatárs, valamint egy projektmenedzser dolgozik a segítségnyújtásban.

A menekültek támogatására az ADRA nemzetközi hálózatán belül is van lehetőségünk. A német ADRA szövetségi segélyalaptól támogatja azt az év végéig tartó programunkat, melynek ke-

retében Tatán és Miskolcon lévő szálláshelyeknek segítjük a téli időszakra történő átállást. Takarókat, elektromos fűtőtesteket, ruha és étkezési utalványokat juttatunk a szállásokon élő menekültek számára.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató